

[Grethe Philip.]

giftspolitik, staten må føre for at opretholde den økonomiske stabilitet og den høje beskæftigelse.

Statsministeren udtrykte i sin redegørelse den 5. marts ønske om, at organisationerne i den kommende tid vil tænke videre på sammenhængen mellem udviklingen i lønninger, priser, indkomster og avancer på den ene side og produktionen, beskæftigelsen og den valutamæssige balance på den anden. Jeg kan ganske slutte mig til dette ønske. For, som statsministeren sagde, der er jo her tale om forhold, der atter og atter vil få aktualitet.

Jeg vil gerne her blot lige berøre spørgsmålet om den automatiske dyrtidsregulering. Det er mit indtryk, at den automatiske regulering af lønnen efter priserne vurderes noget anderledes nu end tidligere af begge parter, og at tiden måske derfor nu er moden til overvejelser om visse ændringer. Dyrtidsreguleringen har utvivlsomt haft sine fordele, bl. a. ved at danne grundlag for flerårige lønaftaler. Men automatikken har også uomtvisteligt sine uheldige samfundsvirkninger, når der sætter prisstigninger ind som følge af forhold, der kommer til os udefra. Det gælder f. eks. netop i den situation, vi nu befinder os i, i forbindelse med devalueringen. Omsætter sådanne udefra forårsagede prisstigninger, der jo i realiteten dækker over, at vor købeevne er blevet forringet, sig i hurtige lønstigninger, ja, så har vi lagt hindringer i vejen for vor eksport og for vor beskæftigelse, hindringer, som det må være i alles interesse at undgå.

Regeringen har nu foretaget et bredt udspil for at dæmpe pris- og omkostningsudviklingen og holde såvel det offentlige som det private forbrug inden for de grænser, der er afstukket af landets samlede produktion. Det drejer sig om en række forskellige forholdsregler, der kan opdeles i pris- og løndæmpende indgreb, forbrugsbegrænsende indgreb og forholdsregler til fremme af investering og eksport. Vi har

allerede vedtaget prisloven og lov om avancestop, der vedrører de selvstændige næringsdrivendes indkomster og de avancer, der indtjenes ved tjenesteydelser, og som har været i særlig stærk vækst i den senere tid.

Endnu er der forhandling med landbruget om omfanget af støtten til landbruget. Finansudvalget har netop et aktstykke til behandling vedrørende kompensation til landbruget for tab i forbindelse med devalueringen, og udvalget har anmodet om et samråd med landbrugsministeren til nærmere belysning af det tilgrundliggende beregningsmateriale. Alle synes at være enige om, at landbruget skal have fuld dækning for tab ved devalueringen, men hele vor støtte til landbruget trænger nu til at blive taget op til drøftelse i forbindelse med den igangværende hurtige strukturændring. Jeg forstår, at hjemmemarkedspriserne nu er inddraget i billedet til fornyet overvejelse, ikke mindst med henblik på de videre samfundsmæssige virkninger, der udgår fra hjemmemarkedspriserne, efterhånden som prisstigningerne indgår i pristallet og derigennem via dyrtidsreguleringen afsætter sig videre i højere lønninger, i håb om at man fra landbrugets side vil vise fornøden fordomsfrihed og ikke hænge sig for meget i det terminologiske, når disse spørgsmål om formerne for den øvrige befolknings solidaritet over for landbruget skal finde deres afklaring.

De voldsomme stigninger i byggeomkostningerne har måske næsten mere end noget andet været medvirkende til at sætte vort pris- og lønniveau i vejret, fordi forholdene i byggeriet har haft en udpræget afsmitende virkning. Vi har endnu kun hørt meget lidt om regeringens planer om indførelse af faste priser og tidsfrister som vilkår ved licitationer. Selv om det ikke direkte vedrører de lovforslag, vi i dag har til behandling, ville det være meget interessant, om finansministeren ville løfte en flig af sløret og fortælle os lidt om, hvad man har i tankerne.

Af de forbrugsbegrænsende indgreb er